

Výroba kladiva

Potřebný materiál:

topor (topůrko) - buková nebo jasanová tyčka (násada). Vhodná tloušťka topora u jednoruční 90 cm zbraně je 2,5 cm (u 60 cm a menších dětí i 2 cm), u obouruční zbraně může být až 3 cm (násada na motyku). Pozor, skutečná topůrka na reálná kladiva či sekery nejsou vhodná (jsou krátká a příliš těžká).

molitan - je třeba docela velký blok, pokud možno nový a pokud možno v jednom kuse

trocha jekoru či koberce na upevnění hlavice

pevná látka - stanovina či celtovina ve vhodné barvě

kousek mirelonu či karimatky - na polstrování toporu pod hlavici

chemoprenové lepidlo - nemusí být nutně drahý chemopren, stačí jakákoliv varianta.

Toto kladivo má propracovanější rukojeť, byl na ni třeba kus kůže (2 mm hlazenice), sedlářské nýty, přírodní provázek a disperzní lepidlo.

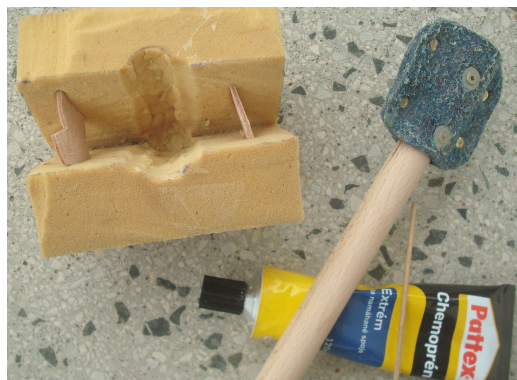
A teď již postup.

Nejprve určíme rozměry hlavice kladiva. Pozor, nepřehánějte to, těžká hlavice činí zbraň nepoužitelnou. Velké efektní hlavice nutně vyžadují obouruční zbraň a jsou v boji velmi pomalé a neefektivní. Na druhou stranu jsou třeba určité minimální rozměry hlavice, kvůli dostatečné ploše na upevnění molitanu a dostatečně tlusté vrstvě, která má vstřebat úder (min. 5 cm). Zde se nám podařilo sehnat od čalouníka odřezek molitanu o výrazně vyšší hustotě a tuhosti. Je sice těžší, ale stačí menší hlavice (vrstva polstrování stačí i jen 2-3 cm) a je také výrazně pevnější. Blok molitanu pečlivě seřízneme (sestříháme) do zvoleného tvaru. U první zbraně vřele doporučuji obyčejný kvádr.

U hlavice z molitanu je klíčovým problémem uchycení molitanu k toporu. Kdybyste nalepili topor přímo do molitanu, velmi brzy se vytrhne. Nepovolí lepidlo, ale trhá se samotný molitan kolem spoje. Je tedy třeba uchytit molitan k toporu za výrazně větší plochu. Proto na konec toporu pevně přiděláme menší destičku z měkkého materiálu (jekor, koberec, kůže) a k té pak lepíme molitan. Topor samotný by měl končit uvnitř hlavice, aby byl polstrován i seshora (min 3 cm). Je velmi vhodné zaoblit konec topora a všechny kraje destičky. Sníží se tím namáhání molitanu a zvýší se životnost hlavice. Pozor také na orientaci topora, letokruhy by měly být ve směru seku.

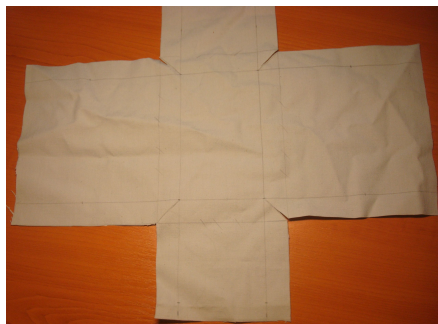

Na obrázcích níže je vidět naříznutí molitanu, vystříhání drážky na topor (čím méně budeme molitanu namáhat, tím víc vydrží), sestavení a připevnění měkké destičky (použijte malé vruty (zde 3x10) a předvrtejte dírkou, aby nehrozilo prasknutí topora) a její zalepení do molitanu (lepidla musí být souvislá vrstva a pečlivě dodržte postup lepení). Připravíme si rovnou i polstrování pod hlavici (modrá a bílá).

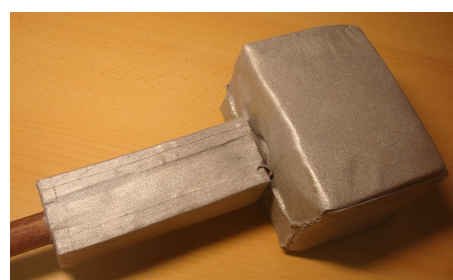

Polstrování pod hlavicí je nutné. Když totiž netrefíte dobře, můžete zasáhnout nepřítele ne měkkou hlavicí, ale dřevěným toporem a to s pádností hlavice. Jednodušší je použít kus mirelonu. Ten ale moc nevydrží a je ho třeba často měnit. Proto jsme použili odřezek kvalitní EVA karimatky a poretenu. Také jsme kvůli vzhledu namořili topor tmavou barvou.

Po přilepení hlavice je ji třeba obalit. Nepoužívejte pásku (hlavice se nesmí stáhnout !), ale ušijte obal z pevné látky. Vše pečlivě vyměřte, sešijte na šicím stroji a došijte ručně. Potah musí sednout dost přesně. Nesmí plandat, ale ani hlavicí moc stahovat. Molitan musí stále měkce vstřebávat náraz.

Teprve po dokončení hlavice přilepíme polstrování na topor a obalíme ho páskou. Následuje povrchová úprava - natření tenkou (!) vrstvou šedé a poté kovové akrylové barvy. S barvou šetřete, hlavice nesmí ztěžknout, musí být měkká a hlavně při deformaci molitanu musí obal "dýchat".

U pádných zbraní je problém s vyklouzáváním zbraně. Místo, kde budete držet topor, je vhodné zdrsnit ovinutím kůží a případně přidělat poutko. Také je skvělé udělat profil topora v místě, které držíte, oválný. Kulatá tyčka vám neumožní cítit rukou orientaci hlavice.

Zde jsme udělali rukojeť z kůže, kterou jsme přilepili a poté i přišroubovali k toporu. Přidali jsme i dva kožené terčíky, které chrání ruku a zamezují vyklouznutí, a které jsme přímo spojili s poutkem. To současně tvoří oválný profil pro uchopení. Ve středu ještě zvýrazněný dalším páskem kůže, aby vše dobře sedlo do ruky. Celek je omotaný přírodním provázkem (lepeno na tlustou vrstvu disperzního lepidla a poté ještě štědře potřené stejným lepidlem). Provázek jako povrch "rukojeti" dobře vypadá a neklouže.

